

Тукъ не е излишно да кажемъ и нѣколко думи за отряда на генерала-лейтенанта Веревкина расположенъ на Долний-Дунавъ. Този отрядъ е ималъ за цѣль да пази лѣвия брѣга (т. е. влашкия) на Дунавъ, да закача и безпокои неприятеля въ Сулина и да гърми върху неприятелскитѣ кораби, които сж опитвали да преминѣтъ покрай брѣга. По този начинъ рускитѣ моряци сполучили да наредѣтъ минни прегради дѣто е трѣбвало и така да пресѣкатъ пътя на турекитѣ флотни кораби. На 27 августа единъ тримачтовни параходъ като искалъ да презрѣ страшнитѣ разрушителни мини, опиталъ са да премине, но намерилъ своето погинване въ водитѣ на Долния-Дунавъ: той билъ разпрѣснатъ и издигнатъ на възбогъ.

Въ небеса въсхвалянитѣ способности на турския флотъ и на началника му англичанина Хобартъ паша останѣхъ само думи. На работа не са видѣ нищо сериозно. Миннитѣ прегради по Дунава бѣхъ доволно страшни за да са опитатъ още веднѣжъ да ги презратъ. Тогазъ Хобартъ намисли да опита щастieto си съ грабителски нападения на рускитѣ беззащитни градове. Хитрия Англичанинъ на турска служба знаеше, че нищо не може направи на Одеса, на Севастополъ и прочее. Той испроводи малка ескадра по водитѣ на Черно-море съ цѣль да нападнѣтъ Евпатория; на 27 юлия са опита първа бомбардировка на този градъ, сетнѣ турската ескадра са поразхожда по кримскитѣ брѣгове, пакъ идва къмъ Евпатория и най-подиръ са върнѣ увѣнчана съ «фантастически» побѣди, които сжществувахъ въ главата на изгладнѣлитѣ турски моряци.